

KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) 2015/62**2014 m. spalio 10 d.****kuriuo iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 nuostatos dėl svėro koeficiento****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ⁽¹⁾, ypač į jo 456 straipsnio 1 dalies j punktą,

kadangi:

- (1) pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 429 straipsnį apskaičiuotą svėro koeficientą įstaigos turi atskleisti nuo 2015 m. sausio 1 d., o Komisija yra įgaliota iki tos dienos priimti deleguotąjį aktą, kuriuo būtų iš dalies pakeistas apskaičiuojant svėro koeficientą naudojamas pozicijų ir kapitalo matas, siekiant ištaisyti visus trūkumus, nustatytus remiantis įstaigų pranešimais;
- (2) pastebėta, kad pateikta skirtingų Reglamento (ES) Nr. 575/2013 429 straipsnio 2 dalyje nurodytų svėro koeficientų, nes įstaigos skirtingai aiškina vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorių ir atpirkimo sandorių užtikrinimo priemonės užskaitą. Šie aiškinimo ir pranešimo skirtumai išryškėjo, kai Europos bankininkystės institucija (EBI) 2014 m. kovo 4 d. paskelbė analitinę ataskaitą;
- (3) atsižvelgiant į tai, kad Reglamento (ES) Nr. 575/2013 nuostatos yra parengtos remiantis Bazelio standartais, sprendimai, kaip ištaisyti Bazelio taisyklių trūkumus, taip pat tinka to reglamento atitinkamų nuostatų atitinkamiems trūkumams taisyti;
- (4) 2014 m. sausio 14 d. Bazelio komitetas priėmė dėl svėro koeficiento pataisytą taisyklių tekstą, į kurį visų pirma įtraukta papildoma atpirkimo sandoriams ir vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandoriams taikoma vertinimo ir užskaitos tvarka. Reglamento (ES) Nr. 575/2013 nuostatos dėl svėro koeficiento apskaičiavimo suderinus su tarptautiniu mastu susitartomis taisyklėmis turėtų būti išspręsta problema, susijusi su tuo, kad įstaigos skirtingai aiškina vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorių ir atpirkimo sandorių užtikrinimo priemonės užskaitą, taip pat turėtų atsirasti daugiau galimybių duomenis palyginti tarptautiniu mastu ir sudaryti vienodas sąlygas Sąjungoje įsisteigusios ir tarptautiniu mastu veikiančios įstaigoms;
- (5) dėl tarpuskaitos per pagrindines sandorio šalis pagal Sąjungoje paprastai taikomą pagrindinį modelį, nustatant įstaigos, veikiančios kaip tarpuskaitos narė, pozicijų matą svėras būna įskaitomas dvigubai;
- (6) vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorių, ypač atpirkimo sandorių, tarpuskaita per reikalavimus atitinkančias pagrindines sandorio šalis gali turėti pranašumų, tokių kaip daugiašalė užskaita ir patikimi užtikrinimo priemonių valdymo procesai, dėl kurių padidėtų finansinis stabilumas. Todėl turėtų būti leista užskaityti per tą pačią reikalavimus atitinkančią pagrindinę sandorio šalį vykdomų atpirkimo ir atvirkštinio atpirkimo sandorių gautinas ir mokėtinas pinigų sumas;
- (7) atpirkimo sandoriai, kuriuos galima nutraukti bet kurią dieną, taikant susitartą pranešimo apie atšaukimą laikotarpį, turėtų būti laikomi lygiaverčiais sandoriams, kurių terminas yra aiškus ir atitinka pranešimo apie atšaukimą laikotarpį, ir turėtų būti laikoma, kad laikomasi „tos pačios aiškios galutinio atsiskaitymo datos“, kad tokie sandoriai atitiktų su ta pačia sandorio šalimi sudarytų atpirkimo ir atvirkštinio atpirkimo sandorių gautinų ir mokėtinų pinigų sumų užskaitos reikalavimus;
- (8) pataisius svėro koeficientą, svėro matas turėtų būti tikslesnis, ir tai turėtų būti proporcingas apribojimas, dėl kurio Sąjungoje įsisteigusiose įstaigose nesudarytų per didelis svėras;
- (9) nustatius, kad svėro koeficientas turėtų būti pranešamas toks, koks yra ketvirčio ataskaitinio laikotarpio pabaigoje, užuot pranešus vidutinį trijų mėnesių svėro koeficientą, svėro koeficiento pranešimas labiau derėtų su informacijos apie mokumą pateikimu;

⁽¹⁾ O L L 176, 2013 6 27, p. 1.

- (10) naudojant įstaigos išleistos pasirašytos kredito užtikrinimo priemonės bendrąsias tariamąsias sumas, tinkamiau atspindimas svertas, palyginti su toms priemonėms taikomu rinkos vertės metodu;
- (11) konsolidavimo apimtis, taikoma skaičiuojant sverto koeficientą, turėtų būti suderinta su reguliuojamąja konsolidavimo apimtimi, naudojama nustatant pagal riziką įvertinto kapitalo koeficientus;
- (12) dėl šiuo reglamentu nustatytų pakeitimų turėtų būti lengviau palyginti įstaigų atskleidžiamus sverto koeficientus ir tai turėtų padėti išvengti rinkos dalyvių klaidinančios informacijos apie tikrąjį įstaigų svertą. Todėl būtina, kad šis reglamentas kuo greičiau įsigaliotų;
- (13) todėl Reglamentas (ES) Nr. 575/2013 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (ES) Nr. 575/2013 iš dalies keičiamas taip:

- 1) 429 straipsnis pakeičiamas taip:

„429 straipsnis

Sverto koeficiento apskaičiavimas

1. Įstaigos apskaičiuoja savo sverto koeficientą pagal 2–13 dalyse nustatytą metodiką.
2. Sverto koeficientas apskaičiuojamas įstaigos kapitalo matą padalijus iš tos įstaigos bendro pozicijų mato ir yra išreiškiamas procentine dalimi.

Įstaigos sverto koeficientą apskaičiuoja ataskaitinę datą.

3. Taikant 2 dalį, kapitalo matas yra 1 lygio kapitalas.
4. Bendras pozicijų matas yra lygus visų toliau išvardytų pozicijų verčių sumai:
 - a) 5 dalyje nurodyto turto, išskyrus atvejus, kai nustatant 3 dalyje nurodytą kapitalo matą tas turtas yra atimamas;
 - b) 9 dalyje nurodytų išvestinių finansinių priemonių;
 - c) atpirkimo sandorių, vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimo ar skolinimosi sandorių, ilgalaikių atsiskaitymo sandorių ir garantinės įmokos skolinimo sandorių, įskaitant tuos, kurie yra nebalansiniai straipsniai, sandorio šalies kredito rizikos papildomo mokesčio pagal 429b straipsnį;
 - d) 10 straipsnyje nurodytų nebalansinių straipsnių.
5. Įstaigos turto pozicijų vertę, išskyrus II priede išvardytas sutartis ir kredito išvestines finansines priemones, nustato vadovaudamasi šiais principais:
 - a) turto pozicijų vertės yra pozicijų vertės pagal 111 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį;
 - b) įsigytos fizinės arba finansinės užtikrinimo priemonės, garantijos arba kredito rizikos mažinimo priemonės turto pozicijų vertei mažinti nenaudojamos;
 - c) paskolos nėra tarpusavyje užskaitomos su indėliais;
 - d) atpirkimo sandoriai, vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimo ar skolinimosi sandoriai, ilgalaikiai atsiskaitymo sandoriai ir garantinės įmokos skolinimo sandoriai neužskaitomi.

6. Įstaigos gali iš šio straipsnio 4 dalyje nurodyto pozicijų mato atimti sumas, pagal 36 straipsnio 1 dalies d punktą atimamas iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo.

7. Kompetentingos institucijos įstaigai gali leisti neįtraukti į pozicijų matą pozicijų, kurioms gali būti taikoma 113 straipsnio 6 dalyje nustatyta tvarka. Kompetentingos institucijos tokį leidimą gali suteikti tik tada, kai įvykdytos visos 113 straipsnio 6 dalies a–e punktuose nustatytos sąlygos ir kai jos yra suteikusios 113 straipsnio 6 dalyje nurodytą leidimą.

8. Nukrypstant nuo 5 dalies d punkto, įstaigos gali nustatyti pagal su ta pačia sandorio šalimi sudarytus atpirkimo sandorius, vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimo ar skolinimosi sandorius, ilgalaikius atsiskaitymo sandorius ir garantinės įmokos skolinimo sandorius gautinų ir mokėtinų pinigų pozicijas vertę pagal jų grynąją vertę tik tada, kai įvykdomos visos šios sąlygos:

- a) sandorių aiški galutinė atsiskaitymo data yra ta pati;
- b) teisės užskaityti sumą, mokėtiną sandorio šaliai, ir sumą, mokėtiną sandorio šalies, vykdymas yra užtikrintas teisės aktais esant visoms šioms aplinkybėms:
 - i) įprastomis verslo sąlygomis;
 - ii) įsipareigojimų neįvykdymo, nemokumo ir bankroto atveju;
- c) sandorio šalys ketina taikyti grynąją atsiskaitymą, atsiskaitymą tuo pat metu arba sandoriams taikomas atsiskaitymo mechanizmas, kurio rezultatas – funkcinis grynojo atsiskaitymo ekvivalentas.

Taikant pirmos pastraipos c punktą, atsiskaitymo mechanizmo rezultatas yra funkcinis grynojo atsiskaitymo ekvivalentas tada, kai atsiskaitymo dieną grynasis sandorių, vykdomų taikant tą mechanizmą, pinigų srautų rezultatas yra lygus vienai bendrai grynajai sumai, kai taikomas grynasis atsiskaitymas.

9. Įstaigos nustato II priede išvardytų sutarčių ir kredito išvestinių finansinių priemonių, įskaitant tas, kurios yra nebalansiniai straipsniai, pozicijų vertę pagal 429a straipsnį.

10. Įstaigos nustato nebalansinių straipsnių, išskyrus II priede išvardytas sutartis, kredito išvestines finansines priemones, atpirkimo sandorius, vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandorius, ilgalaikius atsiskaitymo sandorius ir garantinės įmokos skolinimo sandorius, pozicijų vertę pagal 111 straipsnio 1 dalį. Tačiau įstaigos nemažina nominaliosios tų straipsnių vertės specifinės kredito rizikos koregavimais.

Pagal 166 straipsnio 9 dalį, kai įsipareigojimas yra paremtas kito įsipareigojimo pratęsimu, taikomas mažesnis iš dviejų perskaičiavimo koeficientų, siejamų su atskiru įsipareigojimu. 111 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų mažos rizikos nebalansinių straipsnių pozicijos vertei taikoma žemiausia riba, atitinkanti 10 % jų nominaliosios vertės.

11. Įstaiga, esanti reikalavimus atitinkančios pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos nare, skaičiuodama pozicijų matą gali neįtraukti toliau nurodytų straipsnių prekybos pozicijų, jeigu tų prekybos pozicijų tarpuskaitą atlieka ta reikalavimus atitinkanti pagrindinė sandorio šalis ir kartu jos atitinka 306 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytas sąlygas:

- a) II priede išvardytų sutarčių;
- b) kredito išvestinių finansinių priemonių;
- c) atpirkimo sandorių;
- d) vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandorių;
- e) ilgalaikių atsiskaitymo sandorių;
- f) garantinės įmokos skolinimo sandorių.

12. Kai įstaiga, esanti reikalavimus atitinkančios pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos nare, reikalavimus atitinkančiai pagrindinei sandorio šaliai garantuoja, kad klientas, su reikalavimus atitinkančia pagrindine sandorio šalimi tiesiogiai sudarantis išvestinių finansinių priemonių sandorius, vykdys įsipareigojimus, ji į pozicijų matą įtraukia poziciją, atsirandančią dėl garantijos, kaip kliento išvestinės finansinės priemonės poziciją pagal 429a straipsnį.

13. Kai pagal Direktyvos 86/635/EEB 10 straipsnį nacionaliniais bendraisiais apskaitos principais pripažįstamas į balansą įtrauktas patikėtas turtas, toks turtas gali būti neįtrauktas į sverto koeficiento bendrą pozicijų matą, jeigu toks turtas atitinka 39-ajame tarptautiniame apskaitos standarte (TAS), taikomame pagal Reglamentą (EB) Nr. 1606/2002, nustatytus nepripažinimo kriterijus ir, kai taikoma, 10-ajame tarptautiniame finansinės atskaitomybės standarte (TFAS), taikomame pagal Reglamentą (EB) Nr. 1606/2002, nustatytus nekonsolidavimo kriterijus.

14. Kompetentingos institucijos įstaigai gali leisti neįtraukti į pozicijų matą pozicijų, kurios atitinka visas šias sąlygas:

- a) jos yra viešojo sektoriaus subjekto pozicijos;
- b) jos vertinamos pagal 116 straipsnio 4 dalį;
- c) jos susidaro dėl indėlių, kuriuos įstaiga yra teisiškai įpareigota perleisti a punkte nurodytam viešojo sektoriaus subjektui bendro intereso investicijų finansavimo tikslais.“

2) Įterpiami 429a ir 429b straipsniai:

„429a straipsnis

Išvestinių finansinių priemonių pozicijos vertė

1. Įstaigos II priede išvardytų sutarčių ir kredito išvestinių finansinių priemonių, įskaitant tas, kurios yra nebalansiniai straipsniai, pozicijų vertę nustato taikydamos 274 straipsnyje nustatytą metodą. Įstaigos kredito išvestinių finansinių priemonių galimą būsimą kredito poziciją nustato pagal 299 straipsnio 2 dalies a punktą.

Nustatydamos kredito išvestinių finansinių priemonių galimą būsimą kredito poziciją, įstaigos 299 straipsnio 2 dalies a punkte nustatytus principus taiko ne tik prekybos knygai priskirtoms, bet ir visoms savo kredito išvestinėms finansinėms priemonėms.

Nustatydamos pozicijų vertę, vadovaudamasi 295 straipsniu įstaigos gali atsižvelgti į novacijų sutarčių ir kitų užskaitos susitarimų poveikį. Kryžminė produktų užskaita netaikoma. Tačiau įstaigos 272 straipsnio 25 punkto c papunktyje nurodytos kategorijos priemonės ir kredito išvestinės finansinės priemonės gali užskaityti, kai joms taikomas 295 straipsnio c punkte nurodytas sutartinės kryžminės produktų užskaitos susitarimas.

2. Kai pagal taikomą apskaitos sistemą pateikus su išvestinių finansinių priemonių sutartimis susijusią užtikrinimo priemonę sumažėja turto suma, įstaigos tą sumažėjimą panaikina.

3. Taikant 1 dalį, įstaigos gali iš sandorio šalies pinigais gautą kintamąją garantinę įmoką atimti iš pozicijos vertės dabartinių pakeitimo išlaidų dalies, jeigu galiojančioje apskaitos sistemoje kintamoji garantinė įmoka dar nepripažinta kaip pozicijos vertės mažinimas ir yra įvykdytos visos šios sąlygos:

- a) kai sandorių tarpuskaita neatliekama per reikalavimus atitinkančią pagrindinę sandorio šalį, gaunančiosios sandorio šalies gauti pinigai neatskiriami;
- b) kintamoji garantinė įmoka apskaičiuojama ir ja keičiamasi kasdien, remiantis išvestinių finansinių priemonių pozicijų vertinimu taikant rinkos vertės metodą;
- c) pinigais gauta kintamoji garantinė įmoka yra ta pačia valiuta kaip ir išvestinės finansinės priemonės sutarties atsiskaitymo valiuta;
- d) kintamoji garantinė įmoka, kuria apsieista, yra visa suma, kurios reikėtų išvestinės finansinės priemonės rinkos vertės pozicijai visiškai panaikinti, taikant sutarties šaliai taikytiną ribą ir nustatant minimalias perleidžiamas sumas;
- e) įstaigos ir sandorio šalies išvestinės finansinės priemonės sutarčiai ir kintamajai garantinei įmokai taikomas bendras užskaitos susitarimas, kurį įstaiga gali laikyti mažinančiu riziką, kaip nustatyta 295 straipsnyje.

Taikant pirmos pastraipos c punktą, kai išvestinės finansinės priemonės sutarčiai taikomas reikalavimus atitinkantis pagrindinis užskaitos susitarimas, atsiskaitymo valiuta yra bet kuri atsiskaitymo valiuta, nurodyta išvestinės finansinės priemonės sutartyje, reglamentuojančiame pagrindiniame užskaitos susitarime arba reikalavimus atitinkančio pagrindinio užskaitos susitarimo kredito paramos priede.

Kai pagal taikomą apskaitos sistemą įstaiga sandorio šaliai pinigais sumokėtą kintamąją garantinę įmoką pripažįsta kaip gautiną turtą, ji to turto gali neįtraukti į pozicijos matą, jeigu įvykdomos a–e punktų sąlygos.

4. 3 dalies tikslais taikomos šios nuostatos:

- a) gauta kintamoji garantinė įmoka atimama tik iš pozicijos vertės teigiamos dabartinių pakeitimo išlaidų dalies;
- b) įstaiga pinigais gautos kintamosios garantinės įmokos negali naudoti galimai būsimai kredito pozicijai mažinti, taip pat tais atvejais, kai taikomas 298 straipsnio 1 dalies c punkto ii papunktis.

5. Be 1 dalyje nustatytos tvarkos, kalbant apie pasirašytas kredito išvestines finansines priemones, įstaigos į pozicijos vertę įtraukia efektyvias tariamąsias vertes, nurodytas pasirašytais kredito išvestinėmis finansinėmis priemonėmis ir sumažintomis bet kokių neigiamų tikrosios vertės pokyčių suma, įtraukta į 1 lygio kapitalą pasirašytų kredito išvestinių priemonių atžvilgiu. Gautą pozicijos vertę galima toliau mažinti tuo pačiu pagrindiniu vardu įsigytos kredito išvestinės finansinės priemonės efektyvia tariamąja suma, jeigu įvykdomos visos šios sąlygos:

- a) kai yra vieno pavadinimo kredito išvestinės finansinės priemonės, įsigytos kredito išvestinės finansinės priemonės turi būti priskirtos tam pagrindiniam pavadinimui, kurio reitingas yra toks pat (*pari passu*) kaip ir pasirašytos kredito išvestinės finansinės priemonės pirminės pagrindinės pozicijos arba žemesnis, o dėl su didesnio prioriteto pagrindiniu turtu susijusio kredito įvykio atsirastų su subordinuotuoju turtu susijęs kredito įvykis;
- b) kai įstaiga įsigyja pagrindinių pavadinimų grupės apsaugos priemonę, įsigytą pagrindinių pavadinimų grupės apsaugos priemonę ir parduotą apsaugos priemonę galima įskaityti tik tada, kai abiejų sandorių pagrindinių subjektų grupė ir subordinacijos lygis yra tapatūs;
- c) likęs įsigytos kredito išvestinės finansinės priemonės terminas yra lygus likusiam pasirašytos kredito išvestinės finansinės priemonės terminui arba yra ilgesnis už jį;
- d) nustatant pasirašytų kredito išvestinių finansinių priemonių papildomą pozicijos vertę, įsigytos kredito išvestinės finansinės priemonės tariamoji suma mažinama bet kokių teigiamų tikrosios vertės pokyčių suma, įtraukta į 1 lygio kapitalą įsigytos kredito išvestinės finansinės priemonės atžvilgiu;
- e) kai produktai suskirstyti į segmentus, kaip apsaugos priemonė įsigyta kredito išvestinė finansinė priemonė priskiriama pagrindinei pozicijai, kurios reitingas yra toks pat kaip ir pasirašytos kredito išvestinės finansinės priemonės pirminės pagrindinės pozicijos.

Kai pasirašytos kredito išvestinės finansinės priemonės tariamoji suma nesumažinama įsigytos kredito išvestinės finansinės priemonės tariamąja suma, įstaigos individualią galimą būsimą tos pasirašytos kredito išvestinės finansinės priemonės poziciją gali atimti iš bendros galimos būsimos pozicijos, nustatytos pagal šio straipsnio 1 dalį kartu su atitinkamai 274 straipsnio 2 dalimi arba 299 straipsnio 2 dalies a punktu. Kai galima būsimą kredito pozicija nustatoma pagal 298 straipsnio 1 dalies c punkto ii papunktį, PCE_{gross} gali būti sumažinta pasirašytų kredito išvestinių finansinių priemonių individualia galima būsimą pozicija, nekoreguojant NGR.

6. Įstaigos nemažina pasirašytos kredito išvestinės finansinės priemonės efektyvios tariamosios sumos, kai įsigyja kredito užtikrinimą per apskaitimo grąžomis sandorį ir gautas grynąsias įmokas įtraukia į apskaitą kaip grynąsias pajamas, bet į apskaitą neįtraukia jokio pasirašytos kredito išvestinės finansinės priemonės užskaitomojo vertės sumažėjimo, atspindimo 1 lygio kapitale.

7. Kai įsigytos kredito išvestinės finansinės priemonės susijusios su pagrindinių subjektų grupe, įstaigos 5 dalyje nustatytą mažinimą, susijusį su pasirašytų kredito išvestinių finansinių priemonių individualiais pagrindiniais pavadinimais, gali pripažinti tik tada, kai įsigyta apsaugos priemonė ekonominiu požiūriu yra lygiavertė apsaugos priemonei, atskirai įsigyjamai kiekvieno individualaus grupės pavadinimo atžvilgiu. Įsigijusi kredito išvestinę finansinę priemonę, priskiriamą pagrindinių pavadinimų grupei, įstaiga su pasirašytų kredito išvestinių finansinių priemonių grupe susijusį mažinimą gali pripažinti tik tada, kai abiejų sandorių pagrindinių subjektų grupė ir subordinacijos lygis yra tapatūs.

8. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, įstaigos gali taikyti 275 straipsnyje nustatytą metodą II priedo 1 ir 2 punktuose išvardytų sutarčių pozicijų vertei apskaičiuoti tik jeigu jos tą metodą taiko ir tų sutarčių pozicijų vertei apskaičiuoti siekdamos laikytis 92 straipsnyje nustatytų nuosavų lėšų reikalavimų.

Kai įstaigos taiko 275 straipsnyje nustatytą metodą, jos pozicijų mato nemažina pinigais gautos kintamosios garantinės įmokos suma.

429b straipsnis

Atpirkimo sandorių, vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandorių, ilgalaikių atsiskaitymo sandorių ir garantinės įmokos skolinimo sandorių sandorio šalies kredito rizikos papildomas mokestis

1. Be atpirkimo sandorių, vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandorių, ilgalaikių atsiskaitymo sandorių ir garantinės įmokos skolinimo sandorių, įskaitant tuos, kurie yra nebalansiniai straipsniai pagal 429 straipsnio 5 dalį, pozicijų vertės, įstaigos į pozicijų matą įtraukia ir sandorio šalies kredito rizikos papildomą mokestį, atitinkamai nustatytą pagal šio straipsnio 2 arba 3 dalį.

2. Taikant 1 dalį, su sandorio šalimi sudaromų sandorių, kuriems netaikomas pagrindinis užskaitos sandoris, atitinkantis 206 straipsnio nustatytas sąlygas, papildomas mokestis (E_i^*) nustatomas pagal kiekvieną atskirą sandorį pagal šią formulę:

$$E_i^* = \max\{0, E_i - C_i\}$$

čia:

E_i – pagal sandorį i sandorio šaliai paskolintų vertybinių popierių arba pinigų tikroji vertė,

C_i – pagal sandorį i iš sandorio šalies gautų pinigų arba vertybinių popierių tikroji vertė.

3. Taikant 1 dalį, su sandorio šalimi sudaromų sandorių, kuriems taikomas pagrindinis užskaitos sandoris, atitinkantis 206 straipsnyje nustatytas sąlygas, papildomas mokestis (E_i^*) nustatomas pagal kiekvieną atskirą pagrindinį užskaitos sandorį pagal šią formulę:

$$E_i^* = \max\left\{0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i\right)\right\}$$

čia:

E_i – pagal sandorius, kuriems taikomas pagrindinis užskaitos sandoris i , sandorio šaliai paskolintų vertybinių popierių arba pinigų tikroji vertė,

C_i – iš sandorio šalies, kuriai taikomas pagrindinis užskaitos sandoris i , gautų pinigų arba vertybinių popierių tikroji vertė.

4. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, įstaigos gali taikyti 222 straipsnyje nustatytą metodą, taikydamos taikytiną rizikos koeficientą, kurio žemiausia riba yra 20 %, siekdamos nustatyti atpirkimo sandorių, vertybinių popierių skolinimosi ir skolinimo sandorių, ilgalaikių atsiskaitymo sandorių ir garantinės įmokos skolinimo sandorių, įskaitant tuos, kurie yra nebalansiniai straipsniai, papildomą mokestį. Įstaigos šį metodą gali taikyti tik jeigu jos jį taip pat taiko tų sandorių pozicijų vertei nustatyti siekdamos laikytis 92 straipsnyje nustatytų nuosavų lėšų reikalavimų.

5. Kai atpirkimo sandoris pagal taikytiną apskaitos sistemą apskaitoje tvarkomas kaip pardavimas, įstaigos daro visų su pardavimu susijusių apskaitos įrašų atvirkštinius įrašus.

6. Kai įstaiga veikia kaip dviejų šalių, sudarančių atpirkimo sandorius, vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandorius, ilgalaikius atsiskaitymo sandorius ir garantinės įmokos skolinimo sandorius, įskaitant tuos, kurie yra nebalansiniai straipsniai, tarpininkė, taikomos šios nuostatos:

- kai įstaiga klientui arba sandorio šaliai suteikia žalos atlyginimo draudimą arba garantiją, apribotą bet kokių vertybinių popierių arba pinigų, kuriuos klientas paskolino, vertės ir užtikrinimo priemonės, kurią suteikė skolininkas, vertės skirtumu, ji į pozicijų matą turi įtraukti tik papildomą mokestį, atitinkamai nustatytą pagal 2 arba 3 dalį;
- kai įstaiga neteikia žalos atlyginimo draudimo arba garantijos nė vienai iš susijusių šalių, sandoris neįtraukiamas į pozicijų matą;
- kai įstaiga ekonominiu požiūriu turi su sandoriu susijusią pagrindinio vertybinio popieriaus arba pinigų poziciją šalia pozicijos, kuriai taikomas papildomas mokestis, ji į pozicijos matą taip pat įtraukia poziciją, lygią visai vertybinio popieriaus arba pinigų sumai.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. spalio 10 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
José Manuel BARROSO
